

Poutní Bozkováček

2012

OBSAH

Slovo starosty	3
Historie poutí	4
CZE-HUN	6
Bozkovští myslivci	6
Včelařský spolek	7
Zahrádkáři	7
Motosport	8
Náročné jaro bozkovských hasičů	8
TJ Sokol Bozkov	10
Fotbal A	10
Fotbal B	11
Z historie sokola	11
Mladší žáci	11
Stalo se v roce končícím dvojkou	13
Katolická farnost	15
Církev Československá husitská	16
Z Bozkova do Poniklé jeskyněmi?	18
Vyšplouchnutej porybnej	19
Zveme Vás	20

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych Vás v tento poutní čas informoval o dění v obci. Už v loňském roce jsme začali s přípravou některých projektů, které se týkají veřejných budov a to mateřské a základní školy, obecního úřadu a kabin. Programy vypsané na životním prostředí byly vypsané tak, že jsou výhodné pro splnění našich záměrů. V letošním roce byly tyto projekty schváleny, takže nás v letošním a příštím roce čeká jejich realizace. Projekty zahrnují zateplení těchto objektů, výměnu oken a instalaci tepelných čerpadel. Samozřejmě, že obec bude muset čerpat na dofinancování úvěr, ale myslíme si, že energeticky šetrné domy se rovná dobrá investice do budoucna.

Další věci, přicházejí tak nějak spontánně, jak běží čas. Jarní porucha vodovodu nás přinutila požádat o dotaci na přeložení poslední části starého vedení vodovodu v délce cca 300 metrů v úseku silnice od transformátoru ke vjezdu do parkoviště. Pro některé z Vás to bude znamenat investice do nových přípojek. Rádi bychom, aby tato přeložka, korespondovala s přebudováním silnice přes naši obec. Podle dostupných informací by k tomuto mělo dojít v druhé polovině letošního roku. Ale žádná předčasná radost ať nepropuká, slíbeno to už bylo mnohokrát.

V každém případě, až budete číst tyto řádky, pojedete už rekonstrukce mateřské školky. Zde jsme byli úspěšní také s žádostí u Krajského úřadu Libereckého kraje a právě probíhá řízení o vydání stavebního povolení na rekonstrukci a zbudování nové části sociálního zařízení v suterénu budovy. Podaří se nám tak dostat požadavkům hygienické stanice, která již několik let dozadu tyto věci vytýkala. Poslední peníze týkající se této investice je dotace na umístění tepelného čerpadla do této budovy. Výběr dodavatelů právě probíhá. Věcí před námi je samozřejmě mnoho, toto je však výčet těch aktuálních.

Rád bych pochválil všechny, kteří se podílejí na veřejném životě naší obce a to jak sportovce, kteří reprezentují naše občanská sdružení, tak i umělce na poli kulturním, ale i některé jednotlivce, kteří nejsou nijak organizovaní a hlásí se do soutěží pod hlavičkou Bozkova. Dále všechny, kteří těmto akcím a zájmům napomáhají. Je to neustále dobrou vizitkou pro nás pro všechny.

Chvám také ty z Vás, kteří se mnohdy nezištně podílejí na řešení problémů vzniklých na obecních vedeních a zařízeních (viz. vodovod), jakož i Vás, kteří bez nějakých řečí udržujete své okolí a berete to jako samozřejmost a nesnažíte se neustále poukazovat na tyto věci jako nedostatky (viz. hřbitov). Naopak žádám Vás všechny, kteří vlastníte pozemky vedle komunikací, aby jste uklidili zeleň, která mnohdy bují, tak že tam nejde projet a snažili se investovat do pěkného vzhledu celé obce.

Doufám, že na letošní pouť nám bude přáno lepšího počasí než vloni. Abychom všichni prožili tyto dny návštěv a setkání v pohodě a ve zdraví. Hlavně naši nejmenší, kteří budou čerstvě po výplatě ze školy, aby si užili atrakcí na začátku prázdnin.

Stanislav Doubek, junior, starosta obce

HISTORIE POUTÍ

Odedávna putovali křesťané na památná místa spojená ze životem Ježíše Krista a Panny Marie později ke hrobům apoštolů, mučedníků, a ve středověku i ke hrobům světců. Tak byla hojně navštěvována Palestina, Efez, Alexandrie v Egyptě a Řím s hroby svatých Petra a Pavla a četných mučedníků z doby císařství.

Do dnes je náboženskou i módní záležitostí pouť ke hrobu sv. apoštola Tomáše staršího do Santiaga de Compostella v severním Španělsku. Našich významných osob a nedaleké Pecce (popraven 21. 6. 1621).

V době předbělohorské (1620) se putovalo hlavně z Prahy k Palladiu Země české do Staré Boleslavi a na Hostýn, v upomínku na zahánání Tatarů r. 1242 v důsledku hromobití, které se soustředilo právě na jejich ležení.

K rozmachu pouti došlo, až za delší čas po skončení třicetileté války, to je až v generaci, která nezažila její hrůzy. Zdejší Madona, pocházející z doby kolem r. 1500, byla předmětem poutní úcty až kolem r. 1680. (Socha byla před Švédy odvezena na pevný zámek Rohozec r. 1638.)

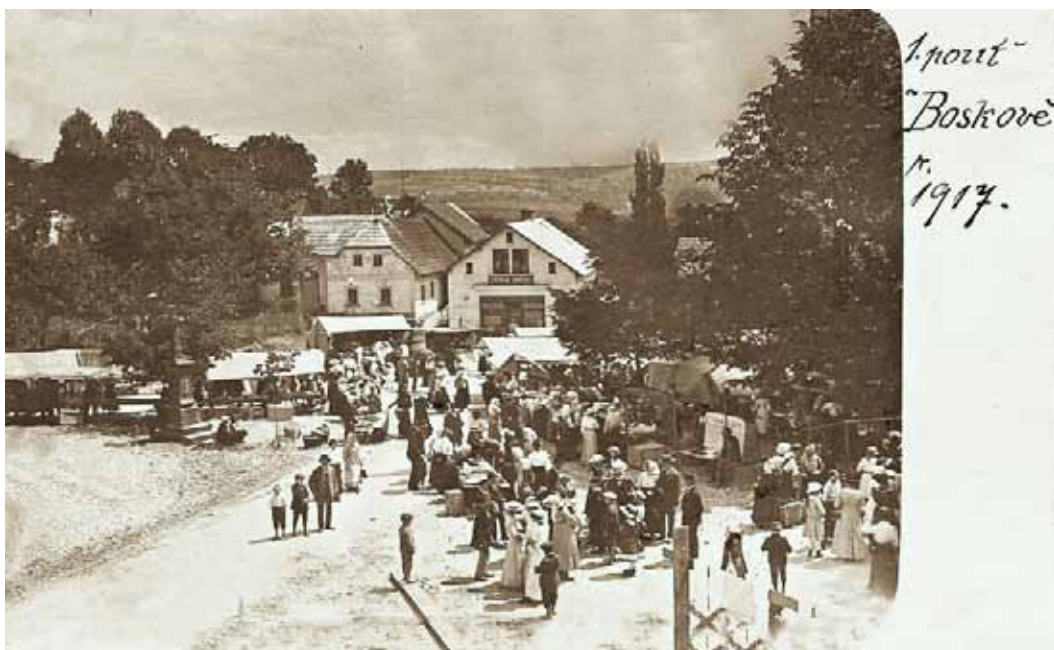
Z doby, kdy zde nebyl ustanoven kněz (do r. 1747), jsou souvislosti s poutěmi ve Farní pamětnici jen nečetné zmínky. Až druhý zdejší farář Václav Komárek (v Bozkově dosud nejdéle působící, 1757-1792 tj. celých 35 let) má každoroční záznamy o všech třech Mariánských poutích, počtu poutníků. Podle podaných hostií jich bývalo až 9 tisíc. Však také krom 6 zpovědnic v kostele byly asi 4 u kostelní zdi venku a též kazatelna hlavně pro německá kázání. Jednou se k zvládnutí návalu poutníků dostavilo k pomoci P. Duškovi až 21 kněží z okolí. Tehdy, a ještě

dlouho potom, byla pouť duchovní záležitostí a dřívější dřevěný kostel již počtu poutníků nestačil. To byl jeden z důvodů, který uváděla ve své žádosti o povolení stavby nového kostela patronka Marie Polyxena Des Fours. Dostala povolení ke stavbě kostela z kamene mimo hřbitov. Ten dřívější dřevěný stál v místě památníku padlým na bývalém hřbitově.

Císař Josef II. v roce 1784 zakázal procesí poutníků, nařídil odstranit z kostelů sochy a obrazy, jež byly předmětem úcty poutníků a zakázal účast kramářů na poutích. Kostely, které nebyly farní nechal zavřít (Tábor u Lomnice n. Pop.) a některé dokonce zbourat. Původ jeho jednání nebyl protináboženský, ale přehnaně racionální, ekonomický. Sledoval s tím, aby vzdálená procesí nepromeškala pracovní den sobotní. Lidé ovšem stejně potom na poutě docházeli, ale jednotlivě.

Až do 2. světové války byl pak náboženský i světský (ekonomický) ráz poutí vyvážený. Kostel býval celé dopoledne „nabitý“, až se teplem ohýbaly svíčky na oltáři a procesí docházela ještě i v sobotu a poutníci přespávali po domech ve světnicích na seně, na půdě, ve stodole – většinou „ve svých chalupách“.

Charakter nynějších poutí je většinou z nás znám a není třeba jej komentovat. Pouť je od výrazu putovat, nikoli putyka“, tak to již před řadou let říkával jeden místní duchovní!

DOLOVÁNÍ ŽELEZNÉ RUDY V BOZKOVĚ A OKOLÍ

ANEB PŘIPOMENUTÍ DVOU DÁVNO ZANIKLÝCH OSAD

Počátkem 19. století bylo těžení železné rudy v naší krajině v plném rozkvětu, ale dnes zůstala po něm jen místní jména a názviska, která připomínají těžení železné rudy a její tavení. Železný Brod, Hoření a Dolní Hamr – nyní Velké Hamry, Svárov, Huť, Havírna atd.

Ve Spálově připomíná se hamr již roku 1547 při konfiskaci zboží pana Jana z Vartenberka z roku 1608. Jmenuje už jen kopaninu od stoku pod Spálovem, jež slove Staré Hamřiště.

Rovněž v obci Jesenném byly železné hamry v rozloze přes 12 000 čtverečných sáhů. Zašly roku 1860. Kde dříve hamry byly dodnes se říká „u hamrů“ a tyto pak přeměněny byly na papírnu patřící bratřím Roeslerům. V urbáři připomíná se při Spálově „kus černého lesa“ nad potokem Vošmendou, kterého se užívá pálením uhlí k hamru i také dřívím k dobývání rudy při Bitouchově, jak uvádí Mizera v „Pamětech města Semil a okolí“, kde je i další poznámka o Spálově. Pod touž vsí jest nemálo lesů panských černých na čvrt míle, užívá se jich k hamru i k prodeji. Tam nad stokem Vošmendy a Kamenice podnes se říká v Hamerníku, kde doposavad je jeskynní sloj již lid říká Drábova pec, kterážto prý sloužila k dobývání železné rudy. Tuto prý pak i poustevník obýval jménem Petr Skála.

Také v Bozkově ještě roku 1630 se uvádí grunt Matěje Holcova z „hamrů“, jinak zvaného Matěj

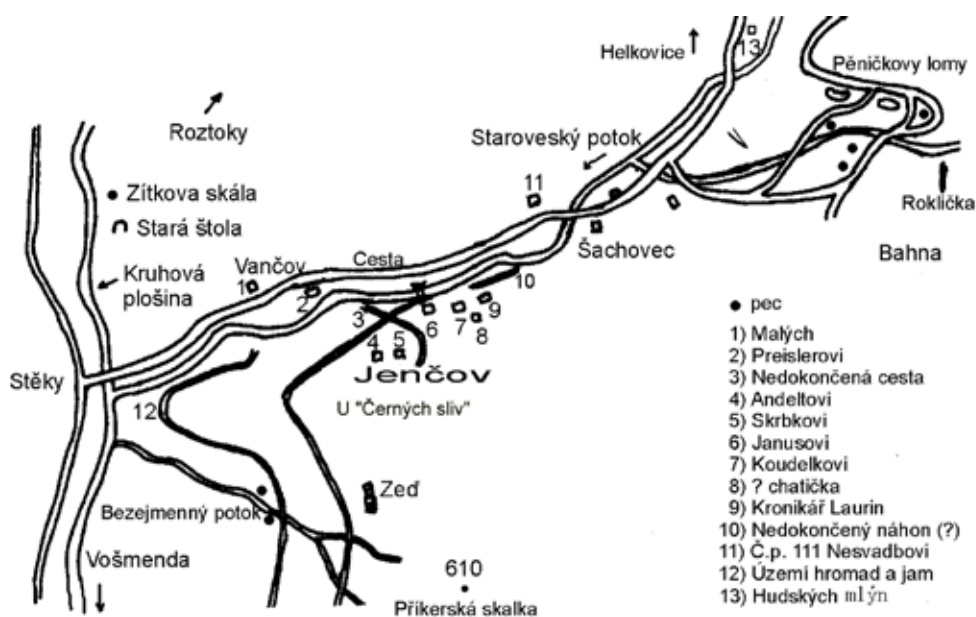
Hamerský a roku 1632 usedlík Matěj Michalcův z hamru na gruntě Betkovském (snad tatáž osoba).

Bozkovské hamry byly v Dolním Bozkově, dříve Betkovice zvané. Dosud se tu říká v Hamře nebo v Hamřích. Železná ruda dolovala se v tak zvaných štolách Pavlišťových. Huť byla na druhé straně Vošmendy, kde stojí nyní selské stavení náležící k Příkrému, kde se dodnes říká v Hutí.

Mezi místa, která podle zápisu z roku 1635 náležela k semilskému panství patřila i obec Jenšov, která zanikla v 30-ti leté válce, kdy byla vypálena švédským vojskem. Stávala severně od Příkrého, kde se slévají potoky Vošmenda se Staroveským, dnes zvaným lidem Helkovačka či Helkovák, as v místech nynějšího Šachovce. Dosud se zde říká na Jenšově neb na Vančově v místech bývalého stavení Antonína Malého (dnes zbořenina, neb majitel se odstěhoval do pohraničí), staré 280 let dle letopočtu na prkně lomeničním. Tam se říkalo malému Tonda z Vančova, neboli Vančovák. Ve XIV. století zde stávala tvrz. Osada mívala asi 15 čísel a její obyvatelé se živilo „šachtováním železné rudy a pálením dřevěného uhlí v mlířích“.

Jejich zaměstnání zřejmě dalo pozdějšímu Šachovci název. Tam, kde stával na Šachovci hamr je dosud viditelný náhon, jímž se voda hnala na hamr z potoka, aby zbavila rudný kámen hlíny a jiných nečistot. U samoty Vančova je hlína promísená popelem z páleného dříví v mlířích. Níže při Vošmendě na příkerské půdě

nad jezem bývalého mlýna Kavkova, neb jak lid říkal „v prutě“ (nyní zbořenina po požáru), stával mlýn, kde lid dosud v Mlýništi neb v Mlýnišťatech a v Domovišti říká.

Mapka Šachovce použita s laskavým svolením pana Šourka z Mašova

CZE-HUN

Zdravíme touto cestou všechny čtenáře Bozkováčku a fanoušky rockové muziky. Jak vás asi většina ví, před více jak dvěma léty pár nadšenců založilo v naší malebné vsi rockovou kapelu s názvem CZE-HUN. Proč právě tento název? Protože toto seskupení je složeno ze čtyř Čechů a jednoho Maďara. Naše kapela zaznamenala změn, o kterých se dočtete na našich internetových stránkách (www.cze-hun.cz).

Představím vám členy naší kapely: kapelník a zpěv Jiří Doubek, Jan Hušek bicí, Pavel Litoš kytara, Jan Hofman basová kytara, Dionýz Baán kytara a zpěv.

V poslední době se nám podařilo zaznamenat několik

úspěchů: zúčastnili jsme se soutěže STARK PLAY v rockovém klubu Rampa v Jablonci, kde jsme ze třiceti účastníků skončili na výborném sedmém místě.

Pro práci u kapely jsme také získali neoficiálního manažera, kterým se stal Tomáš Litoš, (bratr kytaristy) a stará se o nás tak, jak správný manažer má.

Rádi bychom na tomto místě poděkovali panu Davidu Pražákovi a majiteli firmy ROKA panu Dr. Rostovi Chlupáčovi. Dále patří nemalý dík Jindřichu Prokopovi za vedení našich stránek na internetu. Nezanedbatelná není ani tolerance ze strany občanů, bydlicích v okolí naší zkušebny na zvýšenou hladinu hluku v době zkoušek, kterým za strpení také děkujeme.

Z významnějších akcí bych rád uvedl, že se chystáme na přehlídku do Svijan, Keltskou noc a do Lipnice. Také nás do konce roku čeká bezmála třicet koncertů po naší vlasti a minimálně 2 v zahraničí (Polsko, Německo) jako předkapely známých skupin Wald Gang, HUSA Vilém Čok a další.

Děkujeme všem, kteří nám fandí a drží palce při naší hudební produkci a my Vám slibujeme že Vás nezklameme a budeme reprezentovat naši obec tak, jak se sluší a patří.

Jiří Doubek, kapelník skupiny CZE-HUN

BOZKOVŠTÍ MYSLIVCI

Letošní rok pro nás začal úklidem krmelců a jejich okolí. Opravou posedů a kazatelen začíná pracovní činnost v naší honitbě. Jarní sčítání zvěře nám opět naznačilo jak některých druhů ubývá a to především zvěře drobné, hlavně bažanti a zajíci. Přesto, že se snažíme každý rok vypouštět bažanty do honitby, jejich stavy jsou téměř nulové. Letošní rok se budeme snažit vypustit i zajíce a to z vlastního chovu. Až čas ukáže, jestli je tato cesta správná. Letní čas využíváme k sušení sena, nákupu obilí a soli, která je pro zvěř nezbytná hlavně v zimním období. Lov bude zaměřen především na zvěř srnčí, divoká prasata a zvěř myslivosti škodící, která má také velký podíl na tom, jak drobné zvěře ubývá. Bohužel zákony nám neumožňují odlov některých druhů zvěře která nám škodí nejvíce. I taková je myslivost a s tím spojená její činnost. Počet členů našeho spolku se pomalu ale jistě snižuje a proto bychom rádi přivítali mezi sebe nové adepty myslivce, kteří by měli o tento koníček zájem. Pro veřejnost chceme připomenout, že i letos se uskuteční Svatohubertská Mše za účasti pěveckého sboru Antonína Dvořáka z Turnova, rytířů řádu sv. Huberta, kynologů a sokolníků, na kterou Vás tímto zveme. Termín včas uveřejníme.

Chtěli bychom se též zmínit o problému a to pohybu zvěře po obci. V důsledku jednostranné stravy dochází k tomu, že to co jí chybí nachází u našich domovů. Budme k ní tolerantní neboť se může stát, že časem ani tuto zvěř nevidíme. Děkujeme za pochopení. Za všechny myslivce Vám přejeme hezkou dovolenou a hlavně hodně zdraví.

I myslivecký bál je někdy dřina

*Za MS Bozkov Myslivecký hospodář
Markéta Kouckáa předseda
Bohuslav Kouble*

VČELAŘSKÝ SPOLEK

V ýznamné výročí oslaví letos spolek včelařů z našeho okolí. Tento spolek oslavil letos slavnostním shromážděním sté výročí svého založení. Na oslavu výročí připravili členové na 23. června slavnostní shromáždění v Družstevním domě. Součástí oslav byla i malá výstavka se včelařskou tematikou.

Spolek včelařů v Jesenném, vedený dnes jako Český svaz včelařů, Základní organizace Jesenný, byl založen před rovnými 100 lety, tedy v roce 1912.

Dnes sdružuje včelaře z Jesenného, Bozkova, Roztok, Helkovic a okolí. Původně, až do roku 1951, také sdružoval včelaře ze Zlaté Olešnice.

Dnes je ve spolku 24 včelařů, kteří se starají dohromady o 220 včelstev.

Ze slavnostního shromáždění ke 100 výročí založení spolku včelařů v Jesenném.

VČELÍ PRAVDA

Včela člověku – prolog

Tobě člověče, opyluji tvé zahrady,
aby dávaly plody Tobě i dětem.
Skrze mne dostává se ti bohaté úrody z tvých polí a luk.
Tobě dávám mateří kašičku,
která ti navrácí sílu a tvé ženě krásu a hebkou pleť.
Vám lidé nosím pyl, ambrosii i nektar, jídlo bohů.
Vám dávám propolis, který léčí nemoci lidského stáří
a dává hlas houslím.
Tobě člověče, dám i vosk tvé svíce poslední.
Beze mne se nenasytíš! Tvá příroda tě nepohostí!
Beze mne se neuzdravíš!
Tvé byliny tě nevyhlásí Jsi silnější, jsi na řadě,
chraň nás, sic spolu zahyneme

ZAHRÁDKÁŘI

Z dravím z Jesenného.
Na ty zahrádkáře Ti můžu napsat jen asi všeobecné informace.

Spolek zahrádkářů se schází pravidelně každý první čtvrtek v měsíci. Schůzky bývají od 19 hodin a program bývá dost rozmanitý. Probírají se nejen zahrádkářská témata, ale i zajímavosti z historie obou sousedních obcí, což bývá někdy velice poučné. Velmi zajímavé bývá i povídání o počasí, tak jak bylo před sto lety a jaké to tehdy mělo dopady na úrodu plodin a ovoce. A to jsou někdy dost překvapivá zjištění. Během prázdnin se schůzky spolku nekonají, jen se občas někteří sejdeme u jiného zahrádkáře na jeho zahradě. Na zářijové schůzce začneme pomalu připravovat již skoro tradiční podzimní výstavku zahrádkářskou na OU v Bozkově. A další schůzky již budou pravidelně jednou měsíčně.

Za ZO zahrádkářů Bozkov J. Smetanová.

Tento příspěvek jsem obdržel od místní skupiny zahrádkářů. Se souhlasem Jarmily Smetanové jej otiskuji v původní podobě.

MOTOSPORT

Dámy a pánové, přátelé Motosportu Bozkov. Od Vánoc utekl nějaký ten čas. Takže jsou i nové informace z MSB, co bylo, co je a co se bude dít dál. V zimě se uspořádal klasický auto-skijerink, který se povedl. Tu dobu u nás kralovaly mrazy kus pod mínus dvacet stupňů, přesto se na závodech sešlo značné množství jak diváků, tak startujících. V zimě pak byla nějaká ta pauza od motorek a po Vánocích se začalo dřít. Jiří Hádek byl vybrán do SCM Jinín na fyzickou přípravu pro MČR, do kterého musel přestoupit po dobrých výsledcích z předešlé sezony.

Dojížděl jsem tam s ním a pod vedením p. Pichla a p. Vitáka nás trápili v posilovně. V zimě bylo i týdenní soustředění na běžkách v Peci pod Sněžkou. Začátkem března jsme poslali předběžné přihlášky na šestidenní do Německa. Dlouho nikdo nevěděl zda se MSB bude moc zúčastnit, ale postupem času přišlo z Německa že MSB bude moct startovat na 6D v Německém Schopau 24. 9.–29. 9. 2012. Na jaře odstartoval již pátý díl seriálu ECC. První závod se jel

na domácí půdě v Bozkově. Trať byla skvěle připravená a počasí nám taky přálo. V ECC máme postavený tým ve složení: Kurfiřt, Hádek, Hádek, Hanč, Balatka a skoro celá rodina Kouckých. Po odjetí 3 závodů máme zatím 3. příčku. V ECC v kategorii Veterán vede s přehledem Milan Kurfiřt a první desítku uzavírá Milan Koucký. V licenci A Jiří Hádek - 6. místo, Lukáš Hádek - 3. místo, v Lic B- Jakub Koucký - 8. místo, 85 ccm Tomáš Koucký - 6. místo. Musím pochválit mladé jezdce Davida Vondráka, který závodí v 50 ccm a velmi dobře se mu tam daří sbírat poháry. Dále i Jaroslava Šmída za pěkné výsledky ve třídě 65 ccm.

V létě se uspořádá další závod traktůrek opět na motocrossové trati. Závěrem musím poděkovat VŠEM LIDEM, kteří se jakkoliv pohybují okolo MSB, protože bez jejich pomoci by to nešlo !!! No a dále se nám blíží pouť, takže popřejme krásně prožitou pouť a krásné léto.

*Lukáš Hádek
Motosport Bozkov*

NÁROČNÉ JARO BOZKOVSKÝCH HASIČŮ

Období od ledna do konce června bývá u hasičů klidnější, letos to ovšem rozhodně neplatilo. Nástup nového roku byl orámován pořádáním úspěšných maškarních plesů, které se již staly bozkovskou tradicí a jsme velmi rádi za to, že se jich účastní tolik návštěvníků.

Další významnou aktivitou bylo pořádání dětské hasičské soutěže Pohár OSH Semily „O dráčka

Soptíka“. Na start se postavilo velmi solidních 28 družstev a dá říct, že soutěž se pořadatelsky povedla a setkala se s velmi dobrým ohlasem. Musím také poděkovat Sokolu Bozkov za umožnění uspořádat jednu z disciplín na fotbalovém hřišti.

Z pohledu výsledků na sportovním poli nám právě skončila sezona dětí a dorostu. A zde můžeme být velmi spokojeni.

V poháru „O dráčka Soptíka“ se družstvo starších ze čtyř kol umístilo dvakrát na třetím místě a jednou zvítězilo, v průběžném pořadí jim zatím patří 3. místo. Družstvo mladších je věkově velmi mladé a jejich nejlepší výsledek byl v rámci poháru 5. místo v Bozkově, kde se poprvé představilo spousta nových malých dětí.

Tato omladina poté ještě podstoupila boj na dětské soutěži O hrad Frýdštejn, kde obsadili skvělé 4. místo, družstvo starších tam pak získalo bronzové medaile.

Na posledních trénincích to pak vypadalo tak, že v kategoriích mladších máme 6!!! nových šikovných dětí z Bozkova, které se jeví velmi dobře a děkujeme jejich rodičům, za podporu, kterou jim i nám věnují. Pokud tato parta vydrží, ještě o nich velmi uslyšíme.

Družstvo starších dětí poté svedlo velký boj o postup na krajské kolo hry Plamen, který se bohužel nepodařil. Přesto skončit na třetím místě na okrese

není rozhodně žádná ostuda a je to výborný výsledek jejich opravdu poctivé práce.

V kategoriích dorostu jsme zaznamenali na okresním kole stoprocentní úspěšnost a všichni naši členové postoupili na krajské kolo, Tomáš Blažek se dokonce stal přeborníkem okresu. Na krajské soutěži v Zákupcích jsme pak bohužel doplatili na nezkušenost zejména nás vedoucích, kdy administrativní problém při přejímce neumožnil našim dorostenkám startovat v rámci řádné soutěže. Soutěžily pak alespoň mimo soutěž a předvedly opravdu kvalitní výkony, které by jim stačili v případě řádné účasti

Krajský přebor dorostu v Zákupcích

Na krajské soutěži dosáhla velkého úspěchu Lucie Kafková, která ve startovním poli 50 děvčat zaběhla na 100 metrů překážek 4. nejlepší čas.

na třetí místo! Jejich premiéra se pak setkala s velmi dobrým ohlasem u ostatních soutěžících a v příštích letech určitě ještě promluví do výsledků na předních pozicích dorosteneckých soutěží.

Kluci pak bojovali a platilo staré pravidlo, že je to sport a rozhodují maličkosti. I když asi původně oni sami mysleli výše, je nakonec čtvrté místo Jirky Lampy a šesté místo Tomáše Blažka velmi solidním výsledkem a dobrou reprezentací Bozkova.

K.Čermák ml., velitel hasičů

TJ SOKOL BOZKOV

Od Nového roku navázala na svou bohatou činnost naše TJ SOKOL a to jak na poli sportovním tak kulturním. Dále pokračuje cvičení žen a dětí, které se zúčastňují kulturních vystoupení.

Činnost našeho ochotnického divadla byla také velmi úspěšná, S divadelní hrou „Maloměstské klepny“, hostovalo naše divadlo v devíti okolních obcích s velkým úspěchem a hojnou návštěvností. Také odborná porota na divadelní přehlídce v Josefodole nešetřila chválou a udělila našemu souboru 3. diplomy. To je pro naše ochotníky povzbuzující do další sezony. Poděkování souboru se též dostalo od vedení domu sociálních služeb v Semilech, pro které bylo sehráno divadelní představení v naší sokolovně v dubnu. Na toto představení zajistil dopravu autobusem obecní úřad.

Naopak bychom rádi poděkovali firmě ROKA a jejímu majiteli panu Dr. Chlupáčovi za to, že mám po celou sezonu zajišťovala dopravu na naše výjezdní představení.

Za povšimnutí jistě stojí, za jakých podmínek se hra nacvičovala. V podzimních měsících a na začátku zimy probíhala v naší sokolovně rekonstrukce, tak že jsme zkoušeli prakticky na staveništi, kde se v tuto dobu teplota nevyšplhala nad 5 °C. Za takový nácvik hry klobouk dolu před všemi účinkujícími.

Dětské divadlo sehrálo mimo představení pro domácí publikum též hru pro semilské školy. Na toto představení přijíždějí vždy 3 autobusy žáků a všichni se do Bozkova těší.

Přes zimu bylo velmi úspěšné naše loutkové divadlo, které sehrálo pro naše nejmenší 6. divadelních představení. Všechna byla hojně navštívena a sklídila u dětí značný ohlas.

FOTBAL A

Fotbalisté našeho „A“ mužstva po absolvování zimní přípravy vstoupilo do jarní soutěže pod vedením nové trenérské dvojice Milan Mayer a Leoš Coufal velmi impozantně. Dobře si vedlo i v poháru Libereckého krajského fotbalového svazu. V této soutěži se podařilo zvítězit i nad mužstvem ze Semil.

Potom přišel útlum ve výkonnosti, ale přesto nemáme problém ze záchranou v I. A. třídě KL. pro další

Dát soupeři gól je vždy radost

ročník této soutěže, Toto považujeme za velký úspěch bozkovského fotbalu, neboť tuto soutěž budeme hrát již čtvrtou sezónou.

1	Skalice	76: 35	52
2	Doubí	65: 53	51
3	Velké Hamry	61: 40	47
4	Mimoň	61: 45	47
5	Mírová	52: 41	40
6	Bozkov	76: 57	38

Kulturní činnost pokračuje pořádáním koncertu a diskoték. Naše organizace spolupracuje i při pořádání dětského dne, vítání jara a spousty dalších akcí.

Závěrem chci poděkovat všem dobrovolným pracovníkům, trenérům, cvičitelům, hráčům fotbalových mužstev, divadelníkům, za záslužnou činnost, na kterou obětují svůj volný čas bez nároku na odměnu.

Stanislav Doubek, starosta Sokola

Dobry zásah brankáře

FOTBAL B

Bozkovské Běčko v jarní části sezony uhájilo pozici v horní polovině tabulky okresní soutěže, kterou si dobrými výkony vybojovalo na podzim. Tým ukázal, že se s ním musí už počítat a že může být naprosto rovnocenným soupeřem mužstvům ze špičky „pralesní ligy“. Jednotlivé zápasy měly pak rozdílnou úroveň podle toho, jak se tým sešel a dále celkovou kvalitu hry ovlivňovala přítomnost některého z hráčů A-týmu. Účast na zápasech a ještě více tréninková morálka byly asi největším problémem, s nimiž jsme se stále potýkali.

1	Jivan Bělá	83: 26	66
2	FC Vichová B	80: 35	63
3	SK Malá Skála B	81: 72	59
4	Sokol Horka	98: 57	58
5	SK Studenec B	80: 43	56
6	Sokol Bozkov B	91: 53	51

Přesto bychom chtěli všem hráčům poděkovat za mnoho pěkných fotbalových zážitků a reprezentaci

obce. Věříme, že se po letní pauze zase sejdeme a budeme bojovat neméně úspěšně. Dále poděkování z naší strany patří určitě všem, kteří kolem fotbalu něco dělají, trenérům Áčka za výbornou spolupráci a bezesporu i divákům za podporu při domácích zápasech.

Trenéři Luboš Seifert a Milan Dlabola

MLADŠÍ ŽÁCI

Kluci se účastní okresního přeboru mladších žáků, kde s pěti výhrami a jednou remízou obsadili páté místo. Jistě je v jejich silách v některých utkáních bojovat o výsledek lepší, ale kázeň a chabá morální síla jim tuto možnost bere. Na druhou stranu je to mužstvo, které je mladší a vlastně beze změn v kádru tuto kategorii absolvuje i v příští sezóně. V některých zápasech ukázali, že fotbal hrát umějí a proto jim popřejme hodně vstřelených branek do sítě soupeře a spoustu hezkých prázdninových zážitků.

Trenéři Doubek Stanislav a Novák Karel

Z HISTORIE SOKOLA

V druhé polovině devatenáctého století, kdy české země byly součástí Rakousko-uherské monarchie, nastal rozmach českého národního života. Dověřilo se tím, po všech stránkách, obrození českého národa. Tento rozmach se projevil také rozvojem spolkového života.

Byly zakládány zájmové a vlastenecké spolky a jedním z nich byl právě tělocvičný spolek Sokol – první sokolská jednota, historický Sokol Pražský, vznikla 16. února 1862 v Praze.

Zakladateli Sokola jsou dr. Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. Zakládajícími členy byli vynikající osobnosti českého národního života např. František Palacký, bratři Grégrové, František Ženíšek, Rudolf Thurn-Taxis, Karel Malypetr, vřelý vztah k Sokolu měl Jan Evangelista Purkyně, Karolína Světlá, Josef Mánes, Jan Neruda a další.

Dr. Miroslav Tyrš (1832-1884) - doktor filosofie,

Miroslav Tyrš

Jindřich Fügner

profesor výtvarného umění, dal novému spolku ideu, program i tělocvičný základ. Vycházel z antické kalokagathie, harmonického spojení krásy těla i ducha - „Ve zdravém těle, zdravý duch“. Byl zvolen prvním náčelním Sokola, sestavil odborné české tělocvičné názvosloví, vydával a řídil odborný časopis „Sokol“, studoval dějiny umění, byl prvním českým výtvarným kritikem, členem poroty pro sochařskou výzdobu Národního divadla. Napsal programovou úvahu „Náš úkol, směr a cíl“ a tím dal sokolstvu pevný základ. Myšlenky v ní obsažené jsou nadčasové a jsou trvalým vodítkem sokolské činnosti. Hlavní myšlenkou

je vědomí, že žádná, ani ta nejskvělejší minulost nezaručuje národům budoucnost, čím menší svým počtem národy jsou, tím větší činnost musí vyvinout, aby zůstaly platnými členy lidstva.

Jindřich Fügner (1822-1865) - světově vzdělaný a přesvědčený demokrat, zcestovalý po Evropě, se vypracoval z obchodníka na předního finančního odborníka. Zasadil se také o vytvoření české těsnopisné soustavy, byl spoluzakladatelem a ředitelem Hypoteční banky, členem výboru pro postavení Národního divadla. Vynikal vřelým vlastenectvím, lidskostí a mecenášstvím. Byl dobrým plavcem, bruslařem, hudebníkem, měl velký obchodní, podnikatelský a organizační talent, uspořádal první sokolské „šibřinky“. Při ustavení Sokola byl zvolen jeho prvním starostou a věnoval se Sokolu celou svou bytostí. Opatřil Sokolu první nářadí, najal místnost na cvičení, později veškeré své jmění věnoval na vybudování první sokolovny, která nadlouho byla největší tělocvičnou ve střední Evropě a dodnes slouží svému účelu. Jeho příkladem vzniklo sokolské „Ni zisk, ni slávu“. Duchovní spojení Tyrše a Fügnera našlo svůj výraz také v tom, že r. 1872 se Fügnerova dcera Renáta stala Tyršovou manželkou.

Sokolská myšlenka, v pojetí Tyršově i Fügnerově, je založena na zásadách svobody, demokracie, rovnosti a spravedlnosti pro všechny. Je prohloubena bratrstvím, které neuznává společenské, majetkové, třídní, rodové nebo rasové rozdíly – nežádat rovnost, ale dávat ji, to je základ sokolského bratrství. Sokol se stal neodmyslitelnou součástí života naší společnosti, usiloval nejen o tělesnou, ale také o mravní výchovu svých členů. Založení Sokola vzbudilo veliký ohlas, v r. 1865 bylo již 20 sokolských jednot s téměř 2000 členy. Také vznikla první zahraniční jednota „Južni Sokol“ v Lublani a první sokolská jednota v Americe ve městě St. Louis.

V Sokole se od jeho založení cvičilo na nářadí, prostná, pořadová, běh, skoky, zápas a šerm, cvičení bylo doplňováno oblíbenou činností výletní. V r. 1871 bylo již sokolských jednot 120 a v nich sdruženo na 11tis. členů. V r. 1882, kdy Sokol slaví 20. výročí se konal v Praze na Střeleckém ostrově první Vsesokolský slet, který řídil osobně M. Tyrš. Nikdo si tehdy neuvědomoval, že jde

o vystoupení světově jedinečné. Cviky byly sice jednoduché, ale přesnost jejich provedení působila strhujícím dojmem...

Autorský tým Sokolské župy plukovníka Švece

Česká obec sokolská měla významný vliv na rozvoj občanské společnosti nejen ve sportovním prostředí, ale i kulturním a společenském. Sokolské jednoty postupně vznikly ve všech městech a většině obcí a vesnic. Sokolská organizace dokázala do r. 1948 vybudovat přes 3 000 sportovišť a sokoloven, čímž vznikla nejhustší síť sportovišť na jednoho obyvatele na světě. Sokolovny se staly centry sportovního, kulturního a společenského života, jako příklad můžou být ulice, náměstí, části měst a obcí, které nesou název související se sokolskou činností, jenž nalezneme v každém městě a větších obcích: Tyršova, Fügnerova, Sokolská, U Sokolovny a další desítky místních sokolských osobností. Sokolská organizace měla prestižní místo ve světových sportovních organizacích a byla inspirací a příkladem pro mnohé „západní“ státy, kde začala vznikat státní sportovní koncepce. Sokolská myšlenka se rozšířila, především díky československým emigrantům, do většiny kontinentů a i v současné době stále fungují aktivní zahraniční sokolské organizace, především v USA, Kanadě, Austrálii, Francii, Švýcarsku, Rakousku, Německu, Polsku, Slovinsku, Slovensku aj.

Samostatnou kapitolou jsou všesokolské slety, které proslavily Sokol a Československou republiku po celém světě. Především sokolské slety v letech 1920, 1938 a 1948 se nesmazatelně zapsaly do historie Československé republiky a národa. Velkému strahovskému stadionu, vybudovanému pro sokolské slety, patří stále světové prvenství, jako stadionu s největší cvičební plochou na světě (pozn. v současné době slouží plocha stadionu jako tréninková plocha – je na něm vybudováno 7 fotbalových hřišť).

Věříme, že Vás série článků o Sokole zaujme, s chutí si je přečtete a zanechají ve Vás mimo jiné i hrdost nad tím, co český národ dokázal... To je v dnešní době více než potřebné.

Autorský tým Sokolské župy plk. Švece

STALO SE V ROCE KONČÍCÍM DVOJKOU

Už několik roků píší pro Bozkováček připomínku kulatých výročí historických událostí, které se odehrály v naší minulosti. Je rok 2012. Proto se projdeme roky, které končí dvojkou. Pohled na tyto letopočty nás přesvědčí, že letošní rok je pro nás významný. Nemyslím nyní na starý mayský kalendář, který zrovna letos končí a někteří věří, že spolu s ním skončí i dějiny lidstva. Pokud by to byla pravda, pak nejdůležitější rok v dějinách Bozkova prožíváme právě teď. Pokud to pravda není, uvidíme za půl roku, je stejně rok 2012 významný, protože jediné roky končící 2 nám umožňují sestoupit až na dno naší ověřené historie. K první písemné zprávě o Bozkovu. Proto pojďme proti proudu času. Až na hranici poznání naší historie.

První zastávku učiníme v 19. století.

Před 120 lety - v roce 1892 zemřel poslední feudální

Kníže Kamil Rohan

pán Bozkova a majitel několika panství kníže Kamil Rohan. Na chvíli se u něho zastavme. Rohanové byli bohatá francouzská šlechta. Byli spřízněni s královským rodem Bourbonů. Jejich poslední francouzský král Ludvík XVIII. byl odstraněn revolucí v roce 1830. Rohanové měli značný majetek, i když to byli vlastně emigranti. Nad Bozkovem už skutečnou feudální moc neměli. Tu ztratila veškerá šlechta v habsburské říši v roce 1781, kdy císař Josef II. zrušil nevolnictví. Pro sedláky to bylo osvobození na 90%. Pro šlechtu to byla rána. Už nemohla bránit svobodnému odchodu členů selských rodin ze svých gruntů. Nemohla zabavit půdu těm, kteří měli dluhy nebo zemědělskou činnost úplně zastavili. Už nemohla dosazovat své lidi do čela obcí. Ty se staly svobodnými. Nejhorší ale bylo to, že sedláci už nemuseli odvádět vrchnosti velké feudální dávky z úrody. To přineslo šlechtě těžké ekonomické ztráty. Cena jejich vesnic šla do ztracena. Vydělali na tom jen Lamottové z Jesenného. Ti stačili své vesnice včas prodat ještě

za dobrou cenu. A samozřejmě všichni sedláci na Josefa II. nedali dopustit. Zůstala jim jen jedna povinnost. Roboty. Museli ji buď odpracovat, anebo proplatit. Zrušena byla teprve v roce 1848. Rohanové získali Bozkov v roce 1824. Tedy ještě v čase roboty. Kníže Kamil převzal semilské panství v roce 1841. Za 7 let byla roboty zrušena a poslední pouto, které spojovalo sedláky a Rohany, bylo rozvázáno. Rohanové ještě mohli dosazovat bozkovské faráře. Toto právo jim zůstalo. 6 let po Kamilově smrti bylo semilské panství zrušeno a poté přešlo právo na jmenování bozkovských farářů na litoměřického biskupa.

Páter J.A. Kouble

Před 130 lety - v roce 1882 se stal bozkovským farářem P. Josef Alois Kouble. Bozkovský rodák z čísla 100. Patřil do poslední generace národních buditelů, kteří v 18. a 19. století zachránili český národ před germanizací a tím češtinu vrátili do kultury i do bohatších vrstev obyvatelstva. O P. Koublovi už jsem před lety psal. Tak jen krátce pro připomenutí. P. Kouble byl literárně činný. Psal novinové články, povídku "Se sněhem spadlý ženich", divadelní hru "Překvapení", řadu básní, z nichž některé byly zhudebněny. Báseň "Přes hory a doly poutník chvátá" věnoval PMB. Do časopisu Národního muzea napsal jazykovou studii o nářečí severních Čech. Jako kněz působil na řadě míst. Byl i farářem v Semilech, děkanem, biskupským vikářem a konzistorním radou. Do Bozkova přišel na vlastní žádost.

Před 160 lety - v roce 1852 byla před kostelem postavena socha sv. Josefa. Podle legendy stojí na místě, kde byl pohřben P. Janoušek, který byl utopen husity při zkáze prvního kostela. Autorem sochy je Jan Sucharda. Po Jiříčově Pietě je to jeho druhý pomník v Bozkově.

Před 170 lety - v roce 1842 byl u silnice k Jesennému postaven kříž (Strnadelův).

Před 180 lety - v roce 1832 vypukla v našem kraji cholera. Bozkov jí nebyl ušetřen na 100%, jak to zaznamenali historici při morových ranách v 17. a 18. století. Ale ztráty na životech byly v Bozkově minimální. Za 14 dní u nás zemřelo 19 lidí. Pro srovnání. V Bořkově to bylo 67, v Semilech 217 a v Chuchelně 100.

Před 220 lety - 6. března 1792 zemřel ve věku 70 let farář Václav Dušek. Byl největší osobností v dějinách Bozkova. Zaslouhoval by, aby o něm bylo napsáno samostatné pojednání. Ale protože toho vykonal v Bozkově tolik, tak o něm píšeme každý rok. Letopočet může končit libovolnou číslicí, ale vždy se trefíme do události, která s ním souvisí. Ostatně, i v tomto našem putování dvojkovými roky narazíme na našeho faráře Duška ještě jednou. Ted' si jen připomeneme základní údaje. Narodil se v Jilemnicích v roce 1721. V letech 1750 - 1757 byl prvním kaplanem v Semilech. V roce 1757 přišel jako druhý novodobý farář do Bozkova. Bylo to 1. října. Václav Dušek byl nejdéle sloužícím farářem bozkovským. Ve svém úřadu byl rekordních 34 let, 6 měsíců a 5 dní.

Před 240 lety - v roce 1772 si můžeme připomenout hned 2 události. V roce 1771 vypukl v českých zemích mor. Po 2 roky za sebou byla velká neúroda a lidé trpící hladem a podvýživou neodolali morové nákaze, která následovala. V roce 1772 mor ustoupil. Jeho žeň byla děsivá. Jen pro představu. Před vypuknutím moru zemřelo v Semilech 94 lidí. Bylo to v roce 1770. O rok později, když už na podzim mor řádil, stoupl počet zemřelých na 316. A v roce 1772, než mor odezněl, umíralo denně 12 lidí. Ve Vysokém byl denní rekord 36 lidí. V Loukově se počet obyvatel snížil z 1400 na pouhých 400. V Čechách zemřela na mor čtvrtina obyvatel. Bozkov byl opět ušetřen. Tak, jako v roce 1680. Známy je případ sedlákovy syna ze Semil z čísla 42. Na začátku moru utekl do Bozkova. Po jeho skončení se vrátil do Semil. Přežil jako jediný. Jeho rodiče i mladší sourozenci zemřeli.

Před 330 lety - v roce 1682 postavil sedlák Václav Nosek Boží muka. Kříž na kamenném podstavci postavil na svém pozemku. Byla to první Boží muka v celém semilském panství. Z iniciativy Okrašlovacího spolku a historické sekce byl Noskův kříž opět obnoven a vztyčen nad silnicí. Jeho původní místo bylo pod silnicí. Asi 40 metrů od nynějšího

stanoviště. Na obnovu kříže přispěli občané Bozkova (veřejnou sbírkou) i obec Bozkov.

Před 340 lety - v roce 1672 byl v Mnichově vydán Mariánský atlas. Autorem je největší jezuitský historik té doby. Páter Vilém Gumperberg zařadil Bozkov na stránku 532 svého atlasu. Bozkov se tak dostal mezi evropská poutní mariánská místa. Pro nás je důležité, že Gumperberg potvrzuje, že dostal z Čech svědeckou listinu o sněžném zázraku a zázračném přenesení stavebního materiálu z Roztok do Bozkova. Potvrzuje, že listinu podepsalo 84 očitých svědků, kteří byli vzati pod přísahu. Celý text listiny ocitoval ve svém díle. Díky němu máme celý text listiny zachován. Od té doby už ji nikdo neviděl. Můžeme předpokládat, že po sepsání byla uchovávaná v Bozkově. Zhruba 100 let. Jezuité ji získali při rekatolizaci Bozkova a dopravili ji do Mnichova. Domnívám se, že zůstala už v Mnichově. V klášterním archivu jezuitů. Zde mohl mít P. Gumperberg nějaké své oddělení historických dokumentů. Ale mohl mít i vlastní archiv.

Před 530 lety - v roce 1482 končí devítiletý soudní spor o semilské panství. Nárok si dělá hofmistr království českého Lev z Rožmitálu pod Třemšínem. Nárokoval si ho jako dědictví po svém zemřelém bratrovi Protivovi. Pan Lev byl tehdy druhým mužem království. Hned za králem Jiřím z Poděbrad, který si vzal za svoji druhou manželku jeho sestru. Ale o dědictví bojovala také Kateřina. Manželka zemřelého Protivy. Jistě právem. Protože ona panství zdědila po svém otci. Vaňkovi z Pecky a Železnice. Protiva se přiznal. Jejich manželství zůstalo bezdětné. Nakonec se oba dohodli, panství prodali a peníze si rozdělili. Novým pánem Semil a Bozkova se stal pan Mikuláš z Hořic.

Před 610 lety - v roce 1402 pravděpodobně zemřel majitel semilského úanství a první světský majitel Bozkova pan Hašek z Lemberka. I když měl dceru Kateřinu, která byla provdána za pana Berku z Dubé, semilské panství nezdědila. Podle rodového práva přešlo panství do majetku pana Jarka z Pecky a Železnice. Jeho matka byla z rodu Lemberků. Pánové z Pecky se u nás udržely 80 let. Jejich odchod v roce 1482 jsme si už připomněli.

A jsme u cíle naší cesty do bozkovské historie. Dále už nás historické prameny nepustí. Zde stojí bozkovská zeď času. Naše doložené dějiny končí.

Před 660 lety. V roce 1352. Z tohoto roku pochází první písemná zpráva o Bozkovu. Listina je vlastně seznamem vybraných papežských desátek, které jednotlivé farnosti platily. Ne každý rok, ale v určité periodě. Ani tato listina nemá žádné datum. Datoval ji historik V.V.Tomek. Rok 1352 určil právě na základě periody výběru, a také na jménech farářů, kteří jsou uvedeni u jednotlivých far. Tato první písemná zpráva se netýká jen Bozkova. Je také první zprávou o Semilech, Vysokém, Držkovu a Železném Brodu. Stáří listiny prověřovali i jiní historici a nikdo Tomkovo datování nezpochybnil. Díky bozkovským legendám můžeme pohlédnout do hlubší bozkovské historie. Legendy jistě obsahují řadu pravdivých informací. Ale jsou to zprávy kusé, nepodložené a žádné datum neobsahují. Vlastně jen jedno. Ve staré poutní písni je zmíněn rok 1220. Ale to nelze doložit.

Co říci závěrem. Je jisté, že Bozkov existoval už před rokem 1352. V tomto roce už Bozkov byl vesnicí. Byl zde kostel a farnost. Stál zde hrádek. Výše papežského desátku dává tušit, že už zde bylo i poutní místo. To je jisté. Vysoce předěpodobné je i to, že

Bozkov založili mniši z Klášterního Hradiště. Ale nevíme, jestli benediktini nebo až cisterciáci. A nevíme kdy. Pohyboval se tu jakýsi Bozko. Ale nevíme kdy a kdo to vlastně byl. Byl to pán hrádku nebo spolupracovník mnichů při zakládání kolonizační vesnice. Můžeme i předpokládat, že naše území dostali mniši od nějakého Markvartice. Nevíme od kterého a proč tak daleko od jejich kláštera. Bozkov byl založen jako kolonizační vesnice. Ale mělo jeho založení spojitost se zemskou stezkou nebo těžbou železa? Můžeme se domnívat, že ano. S jedním z těchto faktorů by to mělo být. Těžba železa vypadá pravděpodobněji. Ale přesně to nevíme. Jak byl Bozkov starý v 1352? 50 let? Či 100 nebo 200 let? Pravděpodobnost, že byl založen ve 13. století, je dost vysoká. Ve 12. století je už malá. A ještě dříve? To už můžeme vyloučit. Je pravděpodobné, že datum založení Bozkova se nikdy nedozvíme. Proto si můžeme připomínat jen první písemnou zprávu. Můžeme oslavovat, že jsme tu byli v roce 1352 a jsme tu i v roce 2012.

Tak pozvedněme číše a přitukneme si na naše zdraví a na náš Bozkov.

Ludvík Kousal

KATOLICKÁ FARNOST

Drazí čtenáři Bozkováčku, většina z Vás bydlí, nebo dobře zná okolí Bozkova, takže víte, že se vždy jednou za rok vydává po cestách naší obce průvod lidí s Nejsvětější Svátostí. Toto procesí ke čtyřem oltářům je projevem úcty k Bohu v Těle a Krvi Páně.

Mnoho turistů, když vidí tuto událost se zastavuje a udiveně hledí, co se to v Bozkově děje. Abychom i my, a zvláště mladší generace věděli, co se to vlastně koná, chtěl bych vám v tomto roce připomenout průvod tohoto svátku.

V roce 1263 český kněz Petr z Prahy, který pochyboval o reálné přítomnosti Ježíše Krista ve svátosti Eucharistie, putoval do Říma, aby si vyprosil vysvození z pochyb. U hrobu svaté Kristýny v Bolseně sloužil Mši svatou, při níž z proměněné hostie začala kapat krev. Překvapený kněz o celé události vyprávěl papeži Urbanovi IV. Tento papež 11.8.1264 ustanovil Slavnost Božího Těla pro všechny křesťany. Několik týdnů před jejím vyhlášením se papež spolu s mnoha kardinály a věřícími účastnil slavnostního procesí,

v němž bylo plátno skropené Kristovou krví neseno ulicemi města Orvieto. Od této doby se v Orvietu koná každý rok slavné procesí.

Dnes se tato procesí konají nejen tam, ale i na mnoha místech celého světa.

Můžeme říci, že toto procesí je vždy znamením svobody a Boží přítomnosti, možná proto vždy v totalitních dobách byl zákaz procesí a veřejného vyznání víry. Kněz u oltáře vždy čte evangelium a žehná obci, domům, práci, všemu co se koná a prosí

Průvod k slavnosti Božího těla - 2012

o úrodu, zdraví a štěstí pro všechny občany, nejen pro věřící a o moudrost pro politiky. Věříme, že to má vliv na naše lidské vztahy, na větší lásku mezi námi, na úctu ke kultuře, náboženství a komunikaci nás, tady bydlících. Chtěl bych při této příležitosti vzpomenout na dětství, jak jsem tehdy vnímal tento svátek.

Jak víte, v Polsku se slaví tento svátek vždy ve čtvrtek. Nepracuje se, je státní svátek Slavnost Těla a Krve Páně.

Když jsem byl malý kluk, maminka mi vždy připravovala bílou rochetu a malý zvonek. Sestry si oblékaly tradiční kroje a v košíku měly připravené květy. V den slavnosti, po mši svaté ohlašovaly zvonem začátek procesního průvodu. V čele šel náčelník hasičů s křížem a dva malí ministranti se svíčkami. Následovali je hasiči v uniformách, kteří nesli praporey, mladé dívky a chlapci kteří nesli na nosítkách sochy a obrazy svatých, ženy a dívky z chrámového sboru v modrých šatech, ministranti, kterých bylo více než sto, malí chlapci se zvonky a malá děvčata – družičky s košíky květů, za nimi už šli ministranti s kadidlem následováni knězem s Nejsvětější svátostí pod baldachýnem. Takový slavnostní průvod trval půl dne. Pro nás děti to bylo vždy spojené i s první

zmrzlinou, která se ten den začala prodávat a sladkostmi, které pro nás byly připravené. Jako malí jsme se na tento den vždy těšili, nejen proto, že bylo volno ve škole, ale vnímali jsme tento den jako výjimečný a významný pro všechny občany. I dnes má pro mě tento den velký význam a jsem rád, že můžu svobodně na cestách naší obce žehnat Vašim rodinám a přát Vám hodně lásky a vzájemné úcty. Děkuji všem, kteří se účastní průvodu a připravují oltáře i všem ostatním za přízeň.

Jako vždy bych Vás chtěl pozvat na poutní Mše svaté, které se budou v tomto roce konat:

1. 7 mše sv. v 8 a 10 hod.

hlavní mši slouží nemocniční kaplan P. Jaroslav Miškovský,

19. 8 mše sv. v 8 a 10 hod.

hlavní mši slouží Mons. biskup Jan Baxant,

9. 9 mše sv. v 10 hod.

mši sv. slouží P. Karel Havelka

29. 9 mše sv. v 10 hod.

mši sv. slouží P. Ladislav Štefek

Zveme Vás také na koncert Mariána Vargy, který se bude konat v našem kostele 13. 7. v 19 hodin.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Milí čtenáři Bozkováčku, cestujete rádi? Já moc. Baví mě poznávat nová místa, setkávat se s různými lidmi a ochutnat také nějakou tu místní specialitu. Během letošního června jsem si cestování užila opravdu do sytosti. Naskytl se mi příležitost projet s báječnou partou lidí sever Španělska a Portugalska. Města s moderní výstavbou i nádhernými památkami. Vznosné chrámy i prosté kostelíčky. Vesničky s kamennými domky a obyvateli zvědavě okukujícími neznámé turisty, kteří se právě vyhnuli z autobusu s cizí poznávací značkou. Lány polí se zlatavým obilím. U nás je v tuto dobu ještě zelené, tam už krásně dozrálé ke žni. Sady broskvoní a meruněk. Olivové háje. A pak vinice a zase vinice. Nejen veliké plochy vinogradů lemujících krajinu, ale také u každého domu alespoň pár hlav pnoucí se révy.

Viděli jsme toho opravdu hodně a velice

rozmanitého. Nejkrásnější byly především přírodní parky. Majestátné hory, protnuté kaňony řek s hučícími vodopády. Na nejvyšších vrcholcích ještě sem tam sněhové plochy. Rozeklané skály, pestrobarevně rozkvetlá údolí s pasoucími se stády skotu, či koz. A také mořské útesy bičované vlnami Atlantiku. Nádhera! A tady jsem si uvědomila mnohem víc než kdy jindy – všechnu tu krásu kolem v její rozmanitosti a bohatství máme od Boha zadarmo jako dar. Veliký, nesmírný dar. On tento svět stvořil pro nás a kvůli nám tak čarokrásný. Vše je tu pro nás, abychom se z toho mohli těšit. Abychom mohli odpočinout v běhu všedních dní a měli kde načerpat sílu. A nemusíme ani jezdit nikam do ciziny. Vždyť ta naše maličká zemička v srdci Evropy má také nepřehledné množství krás. Jen si vezměte třeba právě Bozkov a jeho okolí. Je tu nejedno úchvatné místo. A navíc jeskyně. Které jiné mají takovou krápníkovou

výzdobu? Škoda, že člověk často to krásné, co se mu nabízí všude kolem, nedokáže plně ocenit a docenit. Jak málo si někdy těchto Božích darů lidé váží. Kolik toho lidstvo už dokázalo nenávratně poškodit, ba zničit. Je to velká škoda. Kéž bychom si uměli Božích darů více vážit, kéž bychom se o svět kolem nás dokázali lépe a odpovědněji starat. Snad ještě není pozdě...

Přeji všem čtenářům Bozkováčku, požehnané léto. Šťastný návrat z cest, pokud na ně vyrazíte, a především novou sílu a radost ze všeho dobrého a krásného kolem nás.

*Upřímně Vaše Lada Kocourková,
farářka Církve čs. husitské.*

DŘEVĚNKA A ŽIVOT V OBCI TROCHU JINAK

Docela rád si vždycky přečtu místní časopis Bozkováček, protože se více dozvím o dění i životě v obci a myslel jsem si, že i o historii Bozkova. Byl jsem však nemile překvapen, jak v povídání o bozkovských hostincích, je pisatelem, ne zcela po pravdě, popisován osud hostince Dřevěnka. Ačkoliv pisatel, jako člen bývalé stavební komise národního výboru, měl o situaci daleko větší informace, než běžný občan. Proto jsem se rozhodl uvést celou věc s bouráním hostince Dřevěnka na pravou míru, i když ji asi hodně bozkováků zná. Minulým režimem nehrozilo zbourání č.p. 68, ale je pravdou, že majitelka požádala orgány státní správy o odstranění této stavby. Její žádosti bylo vyhověno a skutečně vydáno i demoliční rozhodnutí na odstranění stavby.

Protože zima z počátku roku 1988 byla velice mírná s minimem sněhu, začal pan Mirek Balatka syn majitelky, namísto odstraňování stavby, dům č.p. 68 spíše udržovat. Stará část sokolovny byla již zbourána a pohostinství Jednoty spíše nefungovalo. Chlapi a možná i ostatní byli zvyklí se někde scházet, poseďet a pobavit se, což v obci chybělo. Z těchto důvodů zde pak začal, pod hlavičkou Speleoklubu, fungovat výčep, a poté zde byla i dále rozvíjena pohostinská živnost až do současné podoby, kdy je to skutečně živý a pohostinný kout naší obce.

S minulým režimem mělo negativní zkušenosti spíše vedení obce, kdy v Československé televizi byla odvysílána nepravdivá reportáž o výstavbě

nákupního střediska. Nebo se také stalo, že v okresních novinách vyšel politicky zaměřený článek o jednání výroční schůze vesnické organizace, který jsem nikdy nenapsal, ale byl napsán jedním bozkovským občanem, který pod něj připojil moje iniciály.

Díky mým negativním předchozím zkušenostem a protože nemám rád, když se někde prezentují nepravdivé informace, rozhodl jsem se k napsání tohoto článku. V neposlední řadě, bych rád k tomu dodal, že v 80. letech nebyl každému lhostejný život lidí a fungování obce, jako takové. Hodně občanů věnovalo těmto věcem a problémům spoustu času a to i na úkor svých rodin, za což jim jistě patří upřímné poděkování. Myslím si také, že bylo i na co navázat a jak se to komu podařilo můžete posoudit nejlépe vy sami. Dospěl jsem již do důchodového věku, ale nemyslím si, že bych trpěl úplnou ztrátou paměti a tak se nijak nebráním tomu, abych komukoliv poskytl nějaké informace o dřívějším chodu obce, které by někoho zajímaly. Některé věci lze také možná nalézt i v obecní kronice, která se v té době dostala na velmi slušnou úroveň a zachycovala život i dění v naší obci.

Závěrem bych rád všem popřál hezké léto a dětem blížící se prázdniny.

Miloslav Soukup (bývalý předseda MNV)

Jsme rádi, že Bozkováček se čte důkladně a že se najdou občané, kteří na vzniklé omyly upozorní. Zde je zatím jediná reakce.

Z BOZKOVA DO PONIKLÉ JESKYNĚMI?

Možná, že jste se už někdy setkali s otázkou, kam až vedou Bozkovské jeskyně, zda se dá v podzemí projít až Jesenného do údolí Vošmendy či dokonce až do Poniklé. Někdy jsou myšleny v nadsázce, ale často i zcela vážně. A přestože jeskyňáři vytrvale takovéto hypotézy odmítají, objevují se stále znovu. Zkusíme tedy čtenářům přiblížit skutečnou či spíše nejpravděpodobnější situaci podpořenou poznatky dnes již více jak 50 let trvajícího výzkumu krasu a jeskyní v této oblasti.

Pro pochopení musíme zabrousit trochu do geologické minulosti. A to poměrně daleko, až do prvohorního období zvaného silur. Tehdy asi před 420 miliony let se zde rozkládalo teplé moře. Sem byl z pevniny splavován jemný kal, písek či drobné valounky. Ve značném množství se na dně usazovaly vápnité schránky drobných organismů a na vyvýšených místech vznikaly vápencové útesy ne podobné dnešním korálovým atolům. To často přerušily výlevy podmořských sopek, které překryly dříve usazený materiál sopečným popelem i lávou.

Z takto usazeného materiálu vznikla postupem času v důsledku dalších, již mladších geologických procesů, pestrá směsice dnešních hornin. Vlivem horotvorných pohybů a vrásnění byla původně souvislá souvrství značně porušena. Vrstvy byly promíchány zvrásněny a rozlámány do nesouvislých bloků, které navíc různě zaklesávaly, případně byly vyzdviženy či navzájem posunuty. Tímto způsobem vznikla současná poměrně složitá geologická stavba, v níž mají hlavní zastoupení různé typy břidličnatých fylitů (původně mořské jíly). Na území Bozkova je to nejběžnější hornina, často označovaná jako „opuka“. Dalším hojným zástupcem těchto tzv. krystalických břidlic (přeměněných hornin) jsou pozůstatky výlevů podmořských sopek. Nazelenalé až namodralé a poměrně pevné a odolné horniny, označované jako zelené břidlice a metadiabázy, které se zde v bezpočtu drobných lůmků těžily na stavební kámen. Z hlediska krasu (jeskyní), ale i průmyslového využití jsou nejdůležitější oproti předchozím daleko méně zastoupené karbonáty – cukrově bílé krystalické vápence a nažloutlé dolomity (většinou pozůstatky vápenco-tvorných mořských organismů). Dnes se v různě posunutých, zvrásněných a rozlámaných

blocích hornin dají jen těžko vysledovat původní dřívě snad souvislé vrstvy.

V takovýchto komplikovaných geologických podmínkách vznikaly naše jeskyně. V posledních několika milionech let se poměrně malá vápencová tělesa prostoupená systémem puklin a poruch dostala do dosahu podzemních vod. Pomalu proudící podzemní vody svým chemickým působením rozšiřovaly porušená místa v horninách a postupně vytvářely krasové kanály a jeskyně. Vzhledem k tomu, že však vápencová tělesa jsou od sebe oddělena nekrasovými horninami (fylity a pod), které voda v podstatě nedokáže rozpouštět, jsou i tyto kanály a jeskyní prostory vázány pouze na jednotlivá krasová tělesa. Mezi sebou pak mohou komunikovat jen prostřednictvím vodonosných puklin často zasahujících do velkých hloubek. Proto jsou pro člověka prostupná podzemní propojení jednotlivých vápencových těles nereálná.

Drobné či větší jeskyně a další povrchové krasové jevy najdeme v izolovaných vápencových tělesech, která se táhnou z okolí Železného Brodu kolem Horské Kamenice, Bozkova, Jesenného, Roztok u Semil, Helkovic a Roprachtic. Dál k východu křížují údolí Jizery u Poniklé a u Rokytнице nad Jizerou, údolí Jizerky v Křižlicích a Vítkovicích, údolí Labe v okolí Vrchlabí a Horního Lánova. Přes Černý Důl a Jánské Lázně směřují ke Svobodě nad Úpou, kde stáčí k severu a pokračují okolo Horního Maršova k Horním Albeřicím a do Polska. Celá tato oblast bývá někdy označována jako „Krkonošský kras“. Ve skutečnosti se nejedná o nějaké významné krasové území srovnatelné třeba s Moravským krasem, ale opravdu jde jen o samostatné drobné krasové útvary, které spolu většinou navzájem nesouvisí.

A o tom co je v podzemí nového snad zas příště.

Vratislav Ouhrabka

POTVORA SMERK

Na jedny chalupě u nás ve vsi hospodařili dva muský, Pavel a Daniel. Voba teda byli ženatí a drahý polo-
vičky měli při sobě. Vono to hospodaření po únoru
nestálo zanic, soudruzi je honili s dodáukama, a tak
kolikrát Daniel nakoupil vejčičstata v Semilech, doma
se z nich pískem voderbalo razítka a v Bozkově se u
Pošepný prodaly za polovic jako předepsaná dodáuka.

Tak vám jennou zjistili, že by bylo trá novou rampo-
lu do chlíva. Že nevíte, co je rampola? To vám je žako-
vej pořánnej kus klády, ke kerý se za řetěz váže doby-
tek. To by neměl být problém, k chalupě patřil slušnej
kus háje. Ale problém vznik, kerej strom porazit. Jeden
by se šikoval, ale vznikla by velká díra a kde byly dva
smerky u sebe, byly ponejvíc vohnutý. Ale nakonec se
pro jeden rozhodli. Tři tu rostly vedle sebe a tak dyž
jeden ubude, bude jim líp.

Udělalí paseku a pěkně dřevenou vobloukovou pi-
lou svorně táhali, až se smerk naklonil. A von potvora
se zrouna naklonil na ty dva vedlejší, no, věšák jako
vyšitej. Co vám budu poudat, mordovali se s tím do
večera a potvora se ani nehnul. Tak celý votrávený šli
domů, že ráno bývá
moudřejšího večera.

Ale svatýmu Petroj
se dvou dědků zzelelo
a v noci poslal do háje
takovou malou věter-
nou smeršt. Dyž ráno
došli strejci do háje,
ta potvora ležala na
zemi, jen voklestit
a vodtáhnout domů.

VYŠPLOUCHNUTEJ PORYBNEJ

To vám byl takovej nečas. Ani nepéršelo a ani nesví-
til pučejeř a tak naše domácí hospodáři a hospodyně
jen přemejšleli, co se seništětem. To nám šak nevadilo,
ba zrouna vyhovovalo. Hrozba pelhonění se z hrabišta-
tama byla na sto honů zdálená a my petrachtovali, čím
si ukrátit vodpoledne.

Tu vidíme, jak Lacina vod splavu šel se sousedem
někam na vejlet. No, na vejlet, vobrouská žízeň je táhla

do nejbližší náleuny. Hned tu byl nápad: pude se udělat
Lacinoj ke splavu pořánnej inventura pstruhů. Von byl
pod jeho domem bejvalej splav na Poseltovu fabriku,
jenže, jak mu to rudá verchnost zabavila, dali tam fůru
motorů a náhon zrušili.

Dycky sme čuberněli ze selnice, jak se tam merská
jeden pstruh za druhým. A žádný šavličky, macci jako
ruka nad loktem. Aby to nevypadalo tak belbě, že si
vemem sebou necky a jako se pudem vozit.

U splavu sme viděli, že s tak hlubokou vodou nis
nezmůžem. Tak sme hledali místo, kde by se voda ne-
chala vodpustit. A najednou se podařilo. Po vytáhnutí
balvanu vystryskl proud vody jak na Mumlauským vo-
dopádě. Sotva sme stačily uskočit, aby nás ta povodeň
neunesla. Ale co bylo hlauní, voda nad splavem klesala.

To bylo znamení, že se musí do vody a pěkně ká-
men po kameni vobšahávat a hledat tam ryby. To vám
byl úlovek. Pélnej kyblik ryb. Eště, že někoho napallo
ho stérčit pod vobrácený necky, protože najednou by u
nás kerve nedořežal. Ze selnice se vozvalo „Berou hoši,
berou?“ Von vám tam stál merzák porybnej a čuměl na
nás.

Tak sme se lekli, že sme se sotva stačili posadit na
necky, jak se nám kudernatěly nohy. Jenže nás měl sva-
tej Peter, ochránce rybářů rád a vnuknul nám spásnou
myšlenku. „My pane nechytáme, to sme jen slíbili Laci-
noj, že mu to tady vodbahníme. A tak čekáme, až voda
ten sajrajt vodplaví a potom mu to zase napustíme.

No, donnes nevíme, zda tomu uvěřil, nebo jestli si
řek, že nechá kluky na pokoji a když ještě prohodil pár
chytřejch slou, vodešel. Dyž sme se zpamatovali, a zjis-
tili, že vopraudu vodešel, ucpali sme díru ve splavu, po-
padli necky i s úloukem a pelášili domů. A dyž sme po
čase koukali na hladinu, vono vám tam těch ryb snad
neubýlo.

ZVEME VÁS

Sobota	30.6.2012	Pouťový turnaj nohejbal trojic (přihlášky do 9:00 hodin)
Sobota	30.6.2012	Pouťová oldies párty 80 a 90let - DJ BALY a PEŤÁK DJ Hosté: nejlepší Travesti skupina v ČR-skupina SCREAMERS po 4 letech opět v Bozkově se svoji zábavnou dvou-hodinovou show, náměstí plné pouťových atrakcí, hudba pro všechny generace. <i>Discoautobus ze Železného Brodu autobusového nádraží 20:30 hodin, Semil náměstí 21:00 hodin a zpět po skončení akce.</i>
Neděle	1.7.2012	Letní parket před Dřevěnkou. Pouťová zábava od 16:00 hodin. Výborná live skupina KONECKONCŮ
Sobota	14.7.2012	Letní parket před Dřevěnkou country skupina NABOSO od 19:00 hodin Dřevěnka v Bozkově s grilem
Sobota	4.8.2012	Disco Bozkov DJ BALY A PEŤÁK DJ <i>Discoautobus ze Železného Brodu autobusového nádraží 20:30 hodin, Semil náměstí 21:00 hodin a zpět po skončení akce.</i>
Sobota	25.8.2012	Jilemnická skupina KONECKONCŮ se svými hity pod hvězdnou oblohou na letním parketu restaurace Dřevěnka v Bozkově, gril a sejkory od 19:00 hodin
Sobota	1.9.2012	Poslední prázdninová disco v Bozkově s velkým překvapením DJ BALY A PEŤÁK DJ <i>Discoautobus ze Železného Brodu autobusového nádraží 20:30 hodin, Semil náměstí 21:00 hodin a zpět po skončení akce.</i>
Neděle	9.9.2012	Soutěž v požárním útoku zařazená jako dílčí soutěž Podkozákovské ligy „Pohár starosty obce Bozkov“. Start prvního družstva v 10:00 hodin,
Sobota	6.10.2012	Se uskuteční populární závod traktorů. Termín bude včas oznámen
Sobota	27.10.2012	Svatohubertská Mše za účasti pěveckého sboru Antonína Dvořáka z Turnova, rytířů řádu sv. Huberta, sokolníků a kynologů.
Sobota	13.10.2012	V bozkovské sokolovně vystoupí známá hudební skupina „Tři Sestry“ s neméně známým Lou Fanánkem. Zájemci sledujte naše stránky www.obecbozkov.cz
Podzim		Zahradkáři připravují oblíbenou výstavku, její otevření včas zveřejní na plakátech a stránkách obce

Čekáme na Vaše příspěvky do Vánočního Bozkováčku 2012.

Uzávěrka příštího čísla je 8. prosince 2012.

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.

Vydává obec Bozkov v počtu 220 výtisků, tisk vlastním nákladem.

Toto číslo vyšlo v červnu 2012 - telefon na obec: 481 682 169.

Textově sestavil K. Čermák, tel. 603 368 471, grafická úprava V. Ouhrabka.

Titulní stránku ilustrovaly děti z mateřské školy.

Foto - archiv K. Čermáka

Za podepsané příspěvky odpovídá autor